

Sygn. akt II AKzw 793/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2012r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Olszewski

Protokolant: Natalia Wiśniewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Szczecinie Bogusławy Zapaśnik

po rozpoznaniu w sprawie **M. S.**

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 26 czerwca 2012r., sygn. III Kow 1735/12 el

w przedmiocie umorzenia postępowania o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Koszalinie do merytorycznego rozpoznania.

Uzasadnienie:

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012r., Sąd Okręgowy w Koszalinie umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku skazanego o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. Uzasadniając powyższe wskazał, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, sąd penitencjarny może udzielić zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego skazanemu na karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a przepis ten stosuje się odpowiednio do skazanego, któremu wymierzono dwie lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno. Z kolei zgodnie z przepisem art. 15 § 1 k.k.w., który na zasadzie art. 5 ust. 1 ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego należy stosować również w niniejszym postępowaniu, sąd umarza postępowanie wykonawcze m. in w razie zaistnienia innej przyczyny wyłączającej to postępowanie.

Dalej sąd wskazał, iż skazany złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na odbycie kary 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białogardzie, VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Świdwinie z dnia 26 stycznia 2011 roku, w sprawie o sygn. akt VII K 773/10, za czyn z art. 178 a § 1 i § 4 k.k. i art. 244 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k., w systemie dozoru elektronicznego. Kara ta nie została wykonana w żadnym zakresie. Ponadto, na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 22 marca 2011 roku, w sprawie o sygn. akt III Kow 379/11 owz, odwołano skazanemu warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządzono wykonanie reszty kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Białogardzie Wydział Zamiejscowy w Świdwinie z dnia 21 czerwca 2007 roku, w sprawie o sygn. akt VII K 303/07, za czyn z art. 178 a § 1 k.k., art. 244 k.k., art. 11 § 3 k.k. oraz Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 19 września 2007 roku, w sprawie o sygn. akt II K 632/07, za czyn z art. 242 § 2 i § 3 k.k.. Wprawdzie wykonanie kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt VII K 303/07, tj. kary jednego roku pozbawienia wolności, nieprawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Białogardzie, VII Zamiejscowego

Wydziału w Świdwinie z dnia 16 maja 2012 roku odroczone na okres 6 miesięcy, to jednak została ona wprowadzona do wykonania po odwołaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia. Stwierdzić więc należy, że skazany ma do odbycia co najmniej dwie niepodlegające łączeniu kary pozbawienia wolności, z których jedna wynosi 9 miesięcy, a druga wynosi jeden rok. W związku powyższym przyjąć należy, że suma kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno, przekracza okres jednego roku, tym samym nie spełnia on podstawowego warunku formalnego uprawniającego do ubiegania się o wykonanie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego. A więc w sprawie zaszyły okoliczność wyłączająca to postępowanie, i w związku z tym, na zasadzie art. 15 § 1 k.k.w, postępowanie należało umorzyć.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył skazany, który wydanemu rozstrzygnięciu zarzucił obrazę art. 15 § 1 k.k.w poprzez umorzenie postępowania wykonawczego i uznanie, iż w niniejszej sprawie zaszyły okoliczność wyłączająca to postępowanie, gdy tym czasem zgodnie z treścią art. 15 § 1 k.k.w i ugruntowanym zarówno w orzecznictwie, jak i judykaturze stanowiskiem, sytuacja skazanego nie wyczerpuje katalogu przesłanek przemawiających za koniecznością obligatoryjnego umorzenia postępowania wykonawczego.

Tak podnosząc, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego okazało się zasadne o tyle, że doprowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 15 § 1 k.k.w. podstawami obligatoryjnego umorzenia postępowania są zawsze śmierć skazanego, przedawnienie wykonania kary oraz inne przyczyny wyłączające to postępowanie. Takimi innymi przyczynami wyłączającymi postępowanie wykonawcze są, ogólnie rzecz biorąc, ujemne przesłanki tego postępowania, których zaistnienie czyni niedopuszczalnym jego prowadzenie.

Dyskusyjny jest pogląd sądu I instancji, czy możliwe jest umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie, gdy sąd rozstrzygający uzna, iż nie są spełnione warunki formalne. Taki pogląd może wynikać z powszechnego orzecznictwa sądów powszechnych uznających, że należy umorzyć postępowania na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. gdy np. skazany nie spełnił warunków formalnych do udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia (KZS 2006/10/22), albo skazany wykorzystał już maksymalny okres, na który mogła być udzielona przerwa w odbywaniu kary (Lex nr 477853) bądź brak jest warunków technicznych w okręgu właściwego sądu penitencjarnego o jakich mowa w przepisie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r., o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (KZS 20/0/6/85).

W przedmiotowej sprawie nie jest jednak przesądzone czy nie został zachowany warunek z art. 6 ust. 4 cytowanej ustawy dodany mocą ustawy z dnia 25 maja 2012 r. o zmianie ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z dnia 20 czerwca 2012 r.), jak to ocenił Sąd Okręgowy.

Cytowany przepis mówi o **wymierzeniu** dwóch lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności. Skazanemu rzeczywiście w dwóch różnych sprawach wymierzono kary 9 miesięcy i roku pozbawienia wolności, a więc suma tych kar przekracza okres jednego roku. Jednak dalsza część tego przepisu mówi o karach, które **skazany ma odbyć kolejno**.

Sąd Apelacyjny wyraża pogląd, że chodzi o sumę kar, które nadają się do wykonania w chwili orzekania o tzw. dozorze elektronicznym.

Tymczasem, zarówno w chwili wydania postanowienia przez Sąd Okręgowy (26.06.2012 r.), jak i nadal, do natychmiastowego wykonania jest kara 9 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy VII K 773/10 Sądu Rejonowego w Białogardzie. Natomiast wykonanie kary roku pozbawienia wolności ze sprawy Sądu Rejonowego w Białogardzie VII K 303/07 zostało prawomocnie odroczone. To zaś oznacza, że ta kara, w chwili obecnej nie nadaje się do wykonania,

a tym samym, nie należy jej uwzględniać w chwili orzekania o dopuszczalności dozoru elektronicznego. Taka ocena ze strony Sądu Apelacyjnego spowodowała uchYLENIA zaskarżonego postanowienia. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy związany jest poglądem prawnym wyrażonym powyżej, ale jednocześnie konieczna jest merytoryczna ocena, czy skazany spełnia inne przesłanki z ustawy o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też orzeczono jak na wstępie.